

Elektrická baskytara

WARWICK STREAMER LX 4 PRO SERIES

Z nové řady „Pro Series“ firmy Warwick, vyráběné od loňského roku „Hand made in Korea“, prošel redakčním testem model Corvette. Aniž bychom tím bývali chtěli cokoli naznačit, v testu bylo mj. uvedeno, že se prozatím jedná o první model „profesionální řady“. Nyní představujeme další přírůstek, kterým je jeden z dlouhodobě nejúspěšnějších modelů Warwicku: Streamer, zde ve čtyřstrunném provedení Pro Series a atraktivní povrchové úpravě „Antique Tabacco StHP“.

Autor recenze:
J. F. Mechow

Baskytara mi byla dodána v lepenkové krabici se základní výbavou User Kit, tj. s trojicí imbusových klíčů potřebných pro seřízení nultého pražce „Just-a-Nut III“, kobylky i výztuhy krku. Pouzdro dále obsahovalo lešticí textilie ze 100% bavlny, lístek o seřízení a jako bonus chromované značkové zámky Warwick pro popruh. A samozřejmě záruční list. Z visaček se dozvíme, jak správně použít zámky, a že na baskytaře jsou nataženy ocelové struny „RED“ label, v aktuálním případě pětáčtyřicítka 42200 M, tj. nejsilnější, jaké zatím Warwick vyrábí: .045“ - .065“

- .085“ - .105“. Čím se liší Streamer LX Pro Series od standardního LX a čím (ne)překvapil? Koncept, provedením, ale i zpracováním jde o typický kvalitní Warwick: tvar korpusu, osazení snímačů klasikou v podobě děleného jednocívkového typu „PB“, a u přímého neděleného singl-coilu typu „JB“, třídílný šroubovaný krk, aktivní elektronika MEC – to všechno patří mezi prvky, které na modelu LX známe. Na první pohled se ale liší povrchovým zpracováním. Na rozdíl od povrchů korpusů vyšších řad upravených přírodními matovými vosky, u tohoto modelu je tělo lakováno

vysoce lesklým průhledným lakem. Jako vše, i toto řešení má svá pozitiva i negativa. Za pozitivní lze považovat do jisté míry určitou „bezúdržbovost“ tvrdého lakovaného povrchu, která při slušném zacházení a přiměřeném čištění zaručuje dlouhou životnost, na druhou stranu u pevného laku přeci jenom existuje významnější náchylnost na povrchová poškození, která jsou oproti dřevům opatřeným matovanými vosky, viditelnější. Další (přiznávám, že do jisté míry spekulativní) otázkou, která někdy bývá v této souvislosti uváděna, je uzavření povrchové

struktury dřeva „nepropustným“ lakem a míra vlivu tohoto uzavření na zvukové vlastnosti nástroje – především na frekvenční spektrum. Toho, že některé modely baskytar jistého tradičního výrobce, přestože jsou (v nadsázce) „vyrobeny ze stejných materiálů“, ale hrají jinak než Warwicky a také se jinak prosazují v kapele, si jistě mnozí čtenáři stačili všimnout... Nicméně nemyslím, že by to bylo jenom o třídi- ných krcích nebo jiném způsobu lakování...

Rafinovaná reklama na kubánské doutníky?

Na rozdíl od jinak typického javoru byla na korpus Pro Series Streamer zvolena americká třešeň. V aktuálním případě je tělo sklíženo ze tří desek tak přesně, že spáry i léta jsou díky tmavému provedení těžko rozlišitelné. Výrobce nabízí překvapivě bohatou škálu barevných odstínů korpusů upravených mořeními nebo lakováními. Mně se dostalo provedení tmavě hnědé „antické tabákové, vysoce leštěné“, a nutno uznat, že sám bych si asi lépe nevybral, tedy na základě porovnání s vyobrazeními ostatních odstínů na webu výrobce. Ač jsem nekuřák, v reálu testované provedení „Antique Tabacco“ vypadá opravdu luxusně. Poněkud mi připomnělo odstínem i kvalitou laku „tmavě mořený ořech“ pianina Petrof, které v mladém věku týral můj bratr, než posléze přesedlal na elektronické klávesy a bicí.

Překvapení: Je to Warwick!

Základní finesy STREAMER LX zůstávají zachovány: ergonomicky klenutý korpus pro herní pohodlí i šroubovaný javorový krk (4 zapuštěné šrouby) složený ze tří dílů prokládaných tmavými pláty dřeviny Ekanga Weener s hmatníkem ze dřeviny

Wenge. Plně dvouoktávový krk standardní menzury 34" (864 mm) má hmatník z tropické dřeviny Wenge. Tento prvotřídní Wenge poskytuje skvělé akustické vlastnosti, které jsou podpořeny rezonancí třešňového korpusu. Hladce začištěné pražce o velikosti 1 x 3 mm jsou vyrobeny ze zvonového bronzu. Perleťové značky vy- značující jednotlivé polohy jsou umístěny pouze na boku hmatníku, čokoládový hmatník je proto zcela kompaktní, bez optického narušení. Nultý pražec Just-A-Nut III a posuvné kameny na kobylce, tj. ty části, které jsou třením strun zatíženy nejvíce, jsou vyrobeny z tmavého odolného a akusticky vhodného kompozitu Wilferit.

Profil krku je typicky plochý, s hmatníkem o poloměru 20", tj. 502 mm. Šířka krku na nultém pražci dosahuje pouze 38,5 mm při tloušťce na prvním pražci 21 mm, na 12. pražci máme šířku 55 mm a tloušťku 25,5 mm. Z hlediska komfortu (hratelnosti) levé ruky se jedná o zcela bezproblémovou záležitost. Krk je díky přiměřenému profilu a střídajícímu lakování dostatečně „rychlý“.

Ocelové struny Redy Label 42200 M se vyznačují zejména pozoruhodnou bohatostí alikvotů středových frekvencí při zachování plných basů, což předznamenává jejich vhodnost pro „střelbu“ palcem, ale zároveň uspokojí hráče preferující hru plektrem (trsátkem) nebo prsty (finger style). Přesto jsem měl dojem, že „REDY“ ve srovnání s řadou Black Label, poněkud v průraznosti a bohatosti vyšších alikvotů mírně ztrácí, jsou jaksí „hodnější“. Umožňují totiž využívat výšky aktivních korekcí v celém rozsahu, a to u německého modelu Warwick Streamer LX 4 (ročník 2008) s javorovým korpusem

osazeným stejnými snímači a elektronikou nešlo. Plně seřiditelná kobylka umožňuje kromě obvyklého nastavení výšky strun a jejich doladění posuvem kamenů v podélném směru navíc posun kamenů v příčném směru, tzn. změnu rozteče strun mezi sebou. Tovární nastavení roztečí na kobylce mezi ladicími kameny se pohybuje mezi 18 až 19 mm, liší se podle tloušťky struny. Ukotvení strun je u korejské „Pro série“, stejně jako u německých modelů, provedeno v samostatném kovovém sedle, jedná se o tzv. dvojdílnou kobylku. Na bezproblémové ladění má podstatný vliv ladicí mechanika Warwick s tradičně vyosenými strojky nevyžadujícími mazání, u nichž lze nastavení tuhosti chodu regulovat šroubem v ose ladicí mechaniky. Vyosení samozřejmě napomáhá snadnějšímu ladění. Shrme-li si to tedy, pak mezi přijemnými, ale očekávanými překvapeními jsou: vzhled, provedení, komponenty.

QC Card „v hrdlo lze“? No to tu ještě nebylo!

Bylo pro mě opravdu velkým překvapením, když se mi tímto nástrojem, vůbec poprvé od doby, kdy píší pro Music Store, tj. od r. 2002 (a také po sedmi testech perfektně seřízených baskytar Warwick), dostal na stůl model v neseřízeném stavu, prakticky vylučující jakoukoliv hru. Krk dodaného modelu byl totiž „absolutně rovný“, což, jak známo, není právě ideální stav. V praxi to znamenalo, že struny ve středních polohách hmatníku drnčely o pražce, a že okamžitý zásah byl jednoduše nutný. Potřebné vybavení pro seřízení nástroje našťastí je, jak jsem již výše uvedl, součástí firemního příslušenství (tj. klíč pro seřízení výztuhy krku, i klíče

pro seřízení sedlového pražce a kobylky). Stačilo proto mírně povolit krk, nepatrně upravit výšku kamenů na kobylce a doladit oktávy. Pokud to nechcete svěřit kytaráři, na webu výrobce se lze inspirovat krátkými instruktážními videosekvencemi.

Dohmat jsem (si) ale nastavil velice komfortně, věda, že v probíhající plesové sezóně bych baskytaru rád vzal na minimálně jednu akci, což za večer představuje obvykle ne méně než 6 až 7 hodin hraní. (Dvouhodinové koncerty s přestávkou jsou proti tomu legrace). V takovém případě pak bude lehký dohmat spolu s váhově lehkým nástrojem k nezaplacení. Po seřízení baskytara držela ladění na prosto spolehlivě, krk se ani při častých přesunech „byt-zkušebna-auto-pódium“ již ani nehnul. Když tak nad tím vším přemýšlím: QC card - neseřízený Warwick? Co když je to jinak? Jestli on mi nechtěl kolega v redakci přidat téma, abych měl o čem psát a tu výztuhu krku před testem mi nepřítáhl on..?

Lehko ve zkušebně, lehko i na pódiu

Warwick používá snímače výhradně od německé značky MEC. Snímače jsou pasivní a jsou doplněny aktivní dvoupásmovou elektronikou MEC s možností jejího vypnutí knobem celkové hlasitosti v provedení Push-pull. Povytažením hlasitostního knobu (nejbližšímu ke kobylkovému snímači) se sice zbavíme možnosti regulovat na baskytaře basy a výšky, ale nástroj nadále funguje v pasivním modu, což může být v některých herních situacích výhodou. Celkový výraz tím něco ztratí ze své průraznosti a frekvenčně se mírně zúží, na druhou stranu jednoduchým způsobem okamžitě změním charakter nástroje, pokud chceme odlišit styl nebo techniku (např. slap-finger). Zbývající otočné potenciometry pracují takto: nejbližší BLEND ke snímači u hmatníku plynule upravuje poměr signálu obou snímačů, tj. v aretované „střední poloze“ máme oba přesně napůl, symetricky pod hlasitostním potenciometrem nastavujeme basy a nejbližší kobylce dobarvíme výšky. „Pouze“ dvoupásmová aktivní elektronika se vyznačuje výrazným zdvihem a živou reakcí na malé změny polohy příslušného potenciometru. Pro počáteční

nastavení úplně stačí nastavit basy a výšky do středové aretované polohy - neměl jsem pocit, že by zvuku cokoliv chybělo. Po seřízení, doladění a vyzkoušení na aparátu doma jsem neměl vůbec žádné obavy vzít si Warwicka na plesové hraní. Jak známo, na plesech se hraje „téměř vše“, bez stylového omezení, a právě proto mi možnost otestovat Streamera v tomto prostředí připadla inspirativní. Navíc jsem si předem ověřil, že tlustý kožený pás rozloží celkem příjemnou váhu cca 4 kg a úplně vyloučí jakékoliv případné padání hlavy.

Spoluhráči jsou již celkem zvyklí, že pomalu na každou zkoušku přinesu jinou baskytaru, takže se ani moc nedivili, když jsem z futrálu vybalil tuhle „čokoládovou“ krásku. Ovšem na Adama Claytona (U2), který na koncertní šňůře Vertigo tour měnil baskytary skoro po každé skladbě, zatím nemám... Za obdivných pohledů, a s komentářem kytaristy, že Warwicky se mu vždycky líbily, jsem basu zapojil do pasivního vstupu aparatury sestávající z hybridní hlavy a 200W boxu 1 x 15". Tuhle komorní sestavu považuji za dostatečně výkonnou, mobilní i lehce přenosnou. S prakticky rovnými korekcemi jsem odehrál skoro celý ples. Jen asi v polovině hraní, úměrně k otupělosti vlastního sluchu, jsem na grafických korekcích zesilovače mírně přiostril středy a výšky. Externí zvukař, kterého osobně znám již přes třicet let, takže dobře vím, že má už něco naposloucháno, si zvuk baskytary velmi pochvaloval. Podle mého přesvědčení baskytara měla vše: pevný hutný spodek, neprovokující, ale jasné středy i výrazný atak ve výškách. Pouze změnou pozice pravé ruky mezi snímači či blíže ke kobylce lze lehce dosáhnout odlišného zvuku bez experimentování s korekcemi. Pro mě podstatným zjištěním také bylo to, že až na přirozenou únavu danou dlouhým pobytem na pódiu, jsem nepocítoval žádné negativní jevy spojené s váhou baskytary či její konstrukcí. Poněkud delšímu krku při relativně malém korpusu je třeba pomoci mírným předsazením korpusu více vpravo od pupku tak, aby pravá ruka získala přiměřenou oporu bez výrazného zalomení v předloktí. Použité struny RED label mi připadají jedny z nejpříjemnějších, na jaké jsem hrál. Jediným důvo-

■ **Distributor: Warwick Music Equipment Trading (Praha CZ) s.r.o.**
Spálená 23, 110 00 Praha 1
tel.: 224-932-381
info@warwick.cz, www.warwick.cz

■ **Doporučená cena: 38 609,- Kč**

■ **www.warwick.de**

dem, kvůli kterému jsem zatím ještě na struny Warwick nepřešel je ten, že jejich nejsilnější pětačtyřicítka mi připadají slabší. Jsou zvukově výborné, ale raději mám silnější; jako ideální bych viděl doplnit současnou sadu: .035" - .055" - .075" - .095" o jednu strunu .115", vyhodit .035" - a jedu na Warwicku!

Resumé

Uživatelé zejména prstových technik budou nadšeni konkrétností a čitelností tohoto nástroje. Baskytara umožňuje naprosto plynule a přirozeně přecházet z jedné herní techniky do druhé, k čemuž nepochybně přispívají i bronzové pražce, struny i vyspělé aktivní korekce. Basy lze přidat na korekcích (baskytary nebo zesilovače) vždy, ale ty průrazné středy, aby se baskytara prořízla ven, když ve zvuku nástroje přirozeně nejsou, se tam už do datečně dostávají korekcemi dost těžko. U baskytara Warwick mám již několikrát ověřenou zkušenost, že všechny nástroje, které se mi zatím dostaly do ruky, se vyznačovaly nadprůměrným sustainem i vzácnou vyrovnaností všech strun. Streamer LX Pro by mohl být skvělou volbou zejména pro hráče s vyspělou prstovou technikou, kteří vycházejí z jazzu, a kteří se při hře inspiroují více styly. Baskytara STREAMER LX Pro je vynikající nástroj, který probouzí kreativitu a umožňuje realizovat veškeré hudební představy bez jakýchkoliv omezení. Cena korejské Pro série vychází velmi příznivě.

